

Mijn geliefde dochters en zonen, moge Jezus jullie behoeden!

Het feest van de Kruisverheffing dat we morgen zullen vieren, herinnert ons eraan dat ‘gedurende de Passie van de Heer’ [...] het Kruis ophield het symbool van straf te zijn, om het teken van overwinning te worden. Het Kruis is het embleem van de Verlosser: *In quo est salus, vita et resurrectio nostra*: daarin bevindt zich ons heil, ons leven en onze verrijzenis’ (heilige Jozefmaria, *Kruisweg*, 2^e statie, nr.5). Ter gelegenheid van dit feest stel ik jullie voor dat we opnieuw met bijzondere aandacht het mysterie van het Kruis beschouwen. Daar ontdekken we dat ‘de christelijke vrijheid geenszins willekeurig is; het is de navolging van Christus in de overgave van zichzelf, tot (aan) het offer van het kruis. Het lijkt misschien paradoxaal, maar de Heer beleefde het hoogtepunt van zijn vrijheid aan het kruis, als het toppunt van de liefde. Toen men Hem op Calvarië toeschreeuwde: “Als Gij de Zoon van God zijt, kom dan van dat kruis af!”, toonde Hij zijn vrijheid als Zoon juist door op dat kruishout te blijven om de barmhartige wil van de Vader ten volle te vervullen’ (Benedictus XVI, Angelus, 1 juli 2007).

In de komende weken zullen we onze dankbaarheid tegenover de Heer vernieuwen, omdat we elk jaar denken aan de dag waarop Hij de heilige Jozefmaria het Opus Dei liet *zien*. En op 6 oktober zullen we met vreugde zijn heiligverklaring gedenken. Onze stichter was zich er altijd van bewust dat hij slechts een instrument was om een goddelijke wil te verwezenlijken. Hoe zouden we kunnen vergeten dat hij ons, toen het Opus Dei zijn eerste stappen zette, schreef: ‘Het Werk van God komt om de Wil van God te vervullen. *Weest er daarom diep van overtuigd dat de Hemel vastbesloten is om het te verwezenlijken*’ (*Instructie*, 19-3-1934).

Tijdens mijn recente reizen in Azië en Oceanië, en ook uit nieuws dat mij vanuit vele andere plaatsen bereikte, heb ik opnieuw het verlangen van zoveel zielen gemerkt om trouw te zijn aan de geest van het Werk die sinds 1928 is gaan branden. Laten we vervuld zijn van bovennatuurlijk enthousiasme voor de taak die God ons heeft gegeven. We mogen onze horizon niet verkleinen: waar we – samen met al onze broeders en zusters in het geloof – ook mogen zijn, in deze wereld van ons kunnen we zaaiers van vrede en vreugde – de vrede en vreugde van de Heer – zijn.

Het verheugt me jullie te kunnen meedelen dat we – na de zomervakantie op het noordelijk halfrond – met het Dicasterie voor de Clerus aan het werk zijn om het voorstel voor veranderingen in de Statuten te formuleren dat aan de Heilige Vader zal worden voorgelegd. Blijft dit proces begeleiden met jullie gebed en met een houding van hoopvolle kinderlijke overgave. Er is sprake van allerlei interpretaties over deze kwestie in de media en op sociale netwerken, en velen van jullie hebben vragen

gestuurd en zorgen geuit. Ik dank jullie ervoor en ik begrijp jullie bezorgdheid over het Werk, dat van ons allemaal is; laten we die berichten aangrijpen om met vreugde de geest te verspreiden die we van de Heer hebben ontvangen. Zoals in de vorige berichten van [3 juni](#) en [12 augustus](#) – die ik jullie wil aanraden nog eens te lezen – zullen we jullie op de hoogte houden van de voortgang van dit werk zoals het Dicasterie dat gepast acht.

In de eerste dagen van oktober zal de Bisschoppensynode beginnen. Ik vraag jullie voor deze synode te bidden, zoals paus Franciscus ons heeft gevraagd. Tussen de 4e en 9e van die maand zal ik in Portugal zijn. Ik reken erop dat jullie mij geestelijk steunen op die reis, waar ik veel mensen zal ontmoeten. En ik vertrouw mezelf toe aan Onze Lieve Vrouw van Fatima zodat ik, mede met jullie hulp, goed werk kan doen. Ik plaats jullie allemaal onder haar moederlijke bescherming.

Met al mijn genegenheid zegen ik jullie,
jullie Vader

Fernando Ocáriz

Rome, 13 september 2023